

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: P. C., narozený X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2022, č. j. X, jímž žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 26. 7. 2022 není žalobce invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávné posouzení svého zdravotního stavu s tím, že jeho zdravotní stav odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně. Žalobce ze svých diagnóz za nejvíce pracovníě omezující považoval diabetickou polyneuropatii HKK a DKK, k tomu žalobce trpí dalšími onemocněními, jako je psoriasis na biologické léčbě, diabetes, tachykardie, astma, hernie disku, artrosa, spondylosa Lp. Rovněž je žalobce po operaci SUS pravého a levého lokte a bariatrické operaci žaludku. Žalobce dále uvedl, že je od října 2022 v pracovní neschopnosti a na pracovních pohovorech je odmítán z důvodu zdravotní nezpůsobilosti pro výkon práce, a to i přes dosažené vzdělání a pracovní zkušenosti. Žalobce požádal o přezkum svého zdravotního stavu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) za jeho účasti, neboť ve správním řízení nebyl k posouzení svého zdravotního stavu pozván a rozhodnuto bylo pouze na základě lékařských zpráv.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření shrnula žalobní námitky, které nepovažovala za důvodné. Podle názoru žalované nedošlo v případě žalobce k prokázání funkčního deficitu v intenzitě indikující invalidizaci, na čemž nic nezměnily ani lékařské zprávy ze srpna a října roku 2022. Žalovaná dále uvedla, že žalobcem tvrzená nemožnost získat odpovídající zaměstnání se opírá pouze o podaná prohlášení. Rovněž podle názoru žalované neobstojí argumentace absencí osobního vyšetření žalobce, neboť to není úkolem posudkových lékařů. Žalobce navíc nezpochyboval kompletnost podkladové dokumentace a nespecifikoval, jaké novum by osobní vyšetření přineslo. Žalovaná uzavřela, že dosavadní výsledky dokazování ve prospěch invalidity žalobce k rozhodnému datu nehovoří.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 23. 10. 2023 žalobce uvedl, že žádost o invalidní důchod podal na základě doporučení lékařů. Uvedl, že ho nechtějí přijmout do žádného zaměstnání, zaměstnali by jej jako invalidního nebo se změněnou pracovní schopností. Žalobce pokračoval, že už nemůže dělat práci jako dřív, nemůže dělat s elektřinou ani fyzickou práci. Podle doporučení lékařky má žalobce pracovat v teple, v klidu a v sedě, přičemž takovou práci mu nikdo nenabídne.
5. Žalovaná se z nařízeného jednání včasně písemně omluvila.
6. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování čtením posudku posudkové komise ze dne 9. 8. 2023.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 26. 7. 2022 posudkovou lékařkou MUDr. M. V. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ústí nad Labem. Tato lékařka posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), a to v kapitole XIII, oddílu C, položce 4d. Míra poklesu pracovní schopnosti činí podle posudkové lékařky 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově tedy činí 30 %. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 5. 8. 2022 výše citové rozhodnutí, jímž zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu z důvodu nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 11. 1. 2023, který vypracoval posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení (dále jen „LPS“) MUDr. V. C. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 25. 1. 2023, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2022 s odůvodněním, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 30 %.
11. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že „[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

13. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že „[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
14. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“
15. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
16. V projednávané věci tedy byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod a jeho námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30 %, přičemž pro přiznání nároku na invalidní důchod je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti činila minimálně 35 %.
17. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobce skutečně došlo ke vzniku invalidity a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce potřebnou dobu pojištění získal.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře LPS, o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také pokles jeho pracovní schopnosti.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 9. 8. 2023. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. J. B. a vlastního přešetření žalobce při jednání komise dne 9. 8. 2023 pak komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 25. 1. 2023) žalobce nebyl invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 25 %.
20. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je diabetes mellitus 2. typu t.č. na kombinované léčbě depotním inzulinem a inkretiny, výborná kompenzace, stav po bariatrické operaci bez komplikací s klinickým efektem. Žalobce má deklarovanou EMG vyšetřením lehkou senzitivní periferní akrální hypestesii na HK i DK při diabetické polyneuropatii léčenou v neurologické ambulanci. Posudková komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly IV – poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek, položky 2b – diabetes mellitus, lehké funkční postižení, uspokojivá kompenzace nebo občasné metabolické kolísání, případně incipientní diabetické komplikace. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 – 25 %, s ohledem k ostatním komorbiditám použila posudková komise horní hranici rozmezí 25 %. K dalšímu navýšení pro další postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity nenašla posudková komise objektivní důvod. Posudková komise uvedla, že na dominující onemocnění diabetes mellitus 2. typu by při výborné kompenzaci použila dolní hranici rozmezí.
21. Posudková komise vysvětlila, že žádná z komorbidit žalobce by nedosáhla větší míry poklesu pracovní schopnosti, než výše uvedená úplavice cukrová 2. typu, která je v současné době výborně kompenzovaná díky velkému, cílenému váhovému úbytku. Psoriáza je popisovaná v remisi díky zavedené dlouhodobě podávané biologické léčbě, bez popisované významné psoriatické artropatie. Vleklý vertebrogenní syndrom polytopní byl z funkčního hlediska lehký bez významného nálezu při zobrazovacím rtg vyš., bez kořenového dráždění a motorického oslabení končetin. Žalobce potřebuje cvičením po velkém váhovém úbytku hlavně zpevnit břišní stěnu a celkový svalový korzet. Chronický kuřácký zánět průdušek a astma bronchiale jsou v klidu, bez závažné obstrukční ventilační poruchy. Posudková komise pokračovala, že z kardiologického hlediska měl žalobce na ECHO vyš. popisovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

normální velikost srdečních oddílů, systolická funkce a kinetika obou komor je normální. Arteriální hypertenze II byla léčbou rovněž dobře kompenzovaná. Lehká diabetická senzitivní polyneuropatie verifikovaná EMG, známky hypestesie v akrálních segmentech všech končetin, byla bez motorického deficitu. Samostatná chůze byla bez projevů ataxie či paresy a bez potřeby kompenzační pomůcky. Motorická vlákna jsou bez poškození. Dále posudková komise konstatovala, že žalobce trpí st.p. dekompressi n. ulnaris v oblasti lokte bilat. s dobrým oper. efektem dle kontrolního EMG vyšetření. Posudková komise se neztotožnila s hodnocením posudkového lékaře LPS, protože žalobce z funkčního hlediska zcela jistě kritéria uvedená v kapitole IV, položce 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity nesplňoval.

22. Z posudku komise dále vyplývá, že na základě zhodnocení odborných nálezů, prostudování zdravotní dokumentace a vyhodnocení funkčních dopadů dominujícího onemocnění, zhodnocení zdravotního stavu specialistou z oboru neurologie, jakož i na základě vyšetření žalobce specialistou z oboru interny při jednání posudkové komise, posudková komise konstatovala, že z funkčního hlediska nebyla naplněna kritéria ani pro invaliditu prvního stupně.
23. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 9. 8. 2023, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise dne 9. 8. 2023. Lékaři posudkové komise přitom přesvědčivě vysvětlili, proč se odchýlili od hodnocení posudkového lékaře LPS, neboť zdravotní stav žalobce nesplňoval kritéria pro hodnocení podle kapitoly IV, položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Lékaři posudkové komise přitom shodně jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem a posudkový lékař LPS vyhodnotili, že žalobce není invalidní, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí méně než 35 %. Soud přitom pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.
24. S výše popsáním závěrem posudkové komise soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 9. 8. 2023 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání žalobcova zdravotního stavu. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná, ani samotný žalobce, poté co byli s citovaným posudkem seznámeni. Žalobcův zdravotní stav byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékaři i posudkovou komisí, přičemž všichni dospěli ke shodnému posudkovému závěru, že žalobce není invalidní. Soud nemá pochybnost o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť posudkové závěry se ohledně naplnění, resp. nenaplnění předpokladu invalidity, tj. poklesu míry žalobcovy pracovní schopnosti nejméně o 35 %, nelišily. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
25. K námitce žalobce, že ve správním řízení neměl možnost se účastnit posouzení svého zdravotního stavu a bylo rozhodnuto pouze na základě lékařských zpráv, soud uvádí, že pro posuzovanou věc je podstatné, že žalobce byl osobně přítomen a vyšetřen při jednání posudkové komise dne 9. 8. 2023. Je tudíž irelevantní, že nebyl vyšetřen posudkovými Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lékaři ve správním řízení. K námitce žalobce, že má kvůli svému nepříznivému zdravotnímu stavu potíže si najít zaměstnání, soud připomíná, že z hlediska nároku na invalidní důchod jsou potíže žalobce se sháněním zaměstnání a jeho omezená uplatnitelnost na trhu práce bezpředmětné. Podstatné pro rozhodnutí ve věci je pouze to, jaký má zdravotní stav žalobce funkční dopad na jeho pracovní schopnost, resp. jaký způsobuje pokles jeho pracovní schopnosti. Soud připouští, že žalobce může mít vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a polymorbiditě obtíže s hledáním zaměstnání, nicméně tato skutečnost nijak nesouvisí s tím, do jaké míry je u něj zachována jeho pracovní schopnost, což je výhradním kritériem pro určení, zda je invalidní. Soud dále podotýká, že podle posudku posudkové komise ze dne 9. 8. 2023 je žalobce schopen obecně vykonávat technicko-administrativní práce při svém středoškolském vzdělání s maturitou a byl schopen i rekvalifikace. Pokud jde o nalezení konkrétního zaměstnání, soud konstatuje, že to je již zcela mimo kompetenci posudkových komisí i žalované.

26. Soud nijak nezpochybňuje existenci ani dlouhodobost žalobcových zdravotních obtíží, které nepochybně působí komplikace a omezení v jeho životě, nicméně zdůrazňuje, že přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, což se v tomto případě nestalo, neboť oba posudkoví lékaři ve správním řízení i posudková komise v soudním řízení shodně dospěli k závěru, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí pouze 30 %, resp. 25 %. Podle názoru soudu tak nebyly splněny podmínky § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidního důchodu.
27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou o posuzování invalidity. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
29. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, který existoval v době rozhodování žalované, a případné zhoršení zdravotních obtíží, ke kterému mohlo dojít po tomto datu, popřípadě vznik nových zdravotních obtíží, nemohou být v tomto řízení nijak zohledněny. Soud je totiž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. výslovně vázán tím, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a nemůže tudíž brát v potaz změny zdravotního stavu, jež nastaly později. Žalobce tak má možnost poukazovat na případné zhoršení svých zdravotních obtíží, které nastalo po 25. 1. 2023 a které by měl mít řádně zdokumentováno lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení o nové žádosti o přiznání invalidního důchodu. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným k tomu příslušnými posudkovými lékaři, resp. posudkovou komisí, kteří jsou povoláni k tomu, aby zhodnotili zdravotní stav, určili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti i samotnou míru poklesu pracovní schopnosti.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 23. října 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.